

sige om Ministeren, at han har et godt Sindelag, saa tror jeg, det kunde tiltrænges at føje til: Blot han ogsaa havde en saa stærk Villie, at han kunde sætte sit Sindelag igennem overfor sit eget Parti og overfor Medlemmerne af det konservative Folkeparti. Jeg tror, at det vilde være paa sin Plads at udtale dette Ønske. I alle Tilfælde vilde det i dette Forhold være til Gavn for de alderdomsunderstøttede.

Jeg er heller ikke ganske tilfreds med, at man sætter de faste Takster ned og gør Dyrtidstillæget større og derved ligesom flytter hele Niveaut længere ned. Der kommer jo en Dag, hvor Dyrtidstillæget falder bort eller bliver ganske ubetydeligt; saa vil den foreslaaede Ændring betyde, at de forholdsvis høje Takster, som Ministeren havde foreslaaet, bliver flyttet yderligere nedad. For øvrigt vil, hvis man tænker sig dette Lovforslag vedtaget her i Rigsdagen i en nær Fremtid, og Loven først skal gælde fra 1. April 1923, de 132 Kr., som nu foreslaas i Dyrtidstillæg, jo ikke komme til at gælde, da Pristallet efter al Sandsynlighed vil falde, inden vi naar 1. April næste Aar.

Dernæst vil jeg gerne vise, hvorledes Virkningerne af Loven bliver, og jeg maa da atter understrege, at det, Ministeren har tiltænkt de alderdomsunderstøttede, var betydelig mere end det, som Flertallet nu foreslaar i Dag. Jeg sigter hermed til den Stilling, der tages overfor de nuværende alderdomsunderstøttede. Ved Siden af den foreslaaede Forhøjelse af Aldersgrænsen til 65 Aar er dette en af de værste Skavanker ved Lovforslaget, at man nu pludselig skal til at trække saa at sige Halvdelen af Understøttelsen fra adskillige alderdomsunderstøttede i Købstadkommunerne. Det er et Mistillidsvotum til samtlige Kommunalbestyrelser. Det betyder, at man siger til dem, at de hidtil har været saa humane, at de har givet de gamle dobbelt saa meget, som de havde Brug for. Det kan man dog ikke byde Kommunerne. Paa dette Punkt er jeg enig med den højtærede Indenrigsminister, som i sit Forslag har en Paragraf, der siger, at Kommunalbestyrelserne kan hæve de nuværende alderdomsunderstøttedes Alderdomsunderstøttelse, saaledes at de ikke skal nøjes med den Renteindtægt, som foreslaas her, men kan komme op paa det Niveau, de staar paa i Øjeblikket, og at Kommunerne endog kan faa den samme Refusion heraf som af de øvrige Beløb. Dette Punkt foreslaas nu ganske strøget, og jeg skylder Sandheden at sige, at det sikkert ikke er sket paa Foranledning af

det konservative Folkeparti; — jeg har ikke hørt nogen af det Parti udtale sig herfor; da jeg ikke kan tænke mig, at den højtærede Minister har gjort det af egen Tilskyndelse, maa jeg gaa ud fra, at det er sket efter Tilskyndelse fra Ministerens egne Partifæller, Folk, som ikke kan unde de alderdomsunderstøttede den Understøttelse, de oppebærer i Øjeblikket.

Jeg vil gerne ved nogle ganske enkelte Eksempler fra en Købstadkommune vise, hvorledes det kommer til at stille sig, naar man sletter denne Paragraf i Lovforslaget. Efter Skalaen kan et Ægtepar i en Købstad, naar begge er fyldt 65 Aar, faa 936 Kr., og hvis de venter, til de bliver 68 Aar, kan de faa 1 170 Kr. I en By som Vejle findes der langt højere Understøttelser. Vi har 166 gifte Hovedpersoner, og deraf faar 89 eller mere end Halvdelen over 900 Kr., og ikke mindre end 59 Personer faar over 1 200 Kr.; det vil altsaa sige, at den ene Trediedel af de understøttede Hovedpersoner faar over 1 200 Kr., nogle helt op til 1 800 Kr. For de kvindelige Personers Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at der er 396 understøttede. Efter det foreliggende Forligsforslag vil de i 65 Aars Alderen faa 468 Kr. og i 68 Aars Alderen 588 Kr. Under 500 Kr. — altsaa et Tal, der ligger højere end de her foreslaaede 468 Kr. — ligger kun 43 af samtlige 396 understøttede, medens de øvrige 353 faar over. Under 600 Kr., altsaa 12 Kr. over den højeste Sats, som de 68-aarige nu kan faa, ligger kun 81 Personer; det vil altsaa sige, at de 315 ligger betydelig over den højeste Grænse, som er sat i Lovforslaget her. Man vil forstaa, at man ikke kan sige til en saadan Kommune, at langt den største Del af de understøttede nu skal gaa saa langt ned i deres Understøttelse; for mange betyder det, indtil 66 pCt., saa at man altsaa vil berøve dem $\frac{2}{3}$ af deres nuværende Understøttelse; mange af disse ugifte Personer har nemlig en Understøttelse paa mellem 1 000 og 1 500 Kr.

En saadan Undladelsessynd, som det vil være ikke at medtage denne af den højtærede Minister oprindelig foreslaaede Paragraf, vil bevirke, at dette Aldersrenteforslag — bortset fra hvad det ellers indeholder af godt og ondt — vil vække stor Utilfredshed baade i Københavns Kommune og i de øvrige Købstadkommuner, fordi de gamle, der i Øjeblikket faar Understøttelse, nu skal gaa nedad.

Det, man er tilbøjelig til at lægge til Grund for Bedømmelsen af Lovforslaget, er: Hvad koster Livets Ophold for de gamle?